

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวปิล็อกอีตอง
Intercultural Communication of Pilok E Tong

ณัฐวิโรจน์ มหายศ¹ และ วรินธร แจ้งโรจน์²

Nattawiroj Mahayot and Varintorn Jangroj

Article History

Received: 07-04-2022

Revised: 19-06-2022

Accepted: 21-06-2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะการสื่อสารที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมของชาวปิล็อกอีตอง 2) ศึกษาความเป็นตัวตนของชาวปิล็อกอีตอง และ 3) ศึกษาผลกระทบของการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปิล็อกอีตอง ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการและการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงทั้งหมด 12 ท่าน

ผลการศึกษาพบว่า 1. ลักษณะการสื่อสารที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมของชาวปิล็อกอีตองส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัว โดยมีเรื่องศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นสื่อกลางเชื่อมความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการสร้างความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างกัน 2. ความเป็นตัวตนของชาวปิล็อกอีตองเป็นไปในลักษณะผสมกลมกลืนกันจนเป็นเอกลักษณ์ของชาวปิล็อกอีตองส่วนใหญ่จะมีตัวตนแบบไทยแต่ยังคงอัตลักษณ์ของตนเองเอาไว้ เช่น ภาษา การแต่งกาย อาหารการกิน บ้านเรือน จนกลายเป็นสถานที่ผสมผสาน กลมกลืนทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ที่ลงตัว และ

3. ผลกระทบของการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปิล็อกอีตองนั้นไม่มีเลย เนื่องจากผู้คนในปิล็อกอีตองต่างเข้าใจนับถือกันเป็นญาติมิตร อีกทั้งยังต้องการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เท่าเทียมระหว่างกันและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์บนหุบเขาที่สวยงาม รวมถึงการยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งกันและกันอย่างสันติวิธี

คำสำคัญ: การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม ปิล็อกอีตอง

¹อาจารย์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Lecturer, Faculty of Communication Arts, Bangkokthonburi University

E-mail: ohn.nattawiroj@gmail.com *Corresponding author

²อาจารย์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Lecturer, Faculty of Communication Arts, Bangkokthonburi University

Abstract

This qualitative research aimed to 1. study the communication characteristics that express the relationship between cultures of the Pilok E Tong. 2. study the identity of the people of Pilok E Tong and 3. study the impact of cultural assimilation of the Pilok E Tong. Use informal talks and in-depth interviews were conducted to collect data from 12 persons selected by purposive sampling, and descriptive analysis was used to determine the outcome.

The study identified 3 factors contributing to 1) The communication style that expresses the relationship between cultures of the Pilok E Tong people is mostly face-to-face. There are religion, culture, traditions as a medium to connect with each other. Throughout to create an understanding of the differences between them. 2) The identity of the Pilok E Tong people is in a harmonious manner until most of the Pilok E Tong people have a Thai identity but retain their own identity such as language, dress, food, home. Until becoming a place that combines the unique culture that is perfect. And 3) The impact of the cultural assimilation of the Pilok E Tong people is negligible. Because people in Pilok E Tong understand regarded as friends. They also want to develop their own community on an equal footing and become a unique cultural attraction in a beautiful valley. Including the peaceful acceptance of different cultures with each other.

Keywords: Intercultural Communication, Cultural Assimilation, Pilok E Tong

บทนำ

ทุกสังคมในกาลปัจจุบันนี้ เป็นสังคมที่หลอมรวมกันท่ามกลางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยวัฒนธรรมนั้นล้วนแล้วเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อนและมีความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์ทุกหมู่เหล่า ในขณะที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลอื่นนั้น แต่ละบุคคลคนก็จะมีความวัฒนธรรมที่สั่งสมมาจากการเรียนรู้ในบริบทสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่อาศัย ดังนั้นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันนั้นย่อมจะต้องมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคู่สื่อสารด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารโดยการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นจำเป็นที่จะต้องชี้ให้เห็นถึงความสำคัญกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชนชาติด้วย (พัชรภา ธีอ้อมรวนิช, 2560)

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันนำมาซึ่งการสื่อสารทางวัฒนธรรมนั้นเห็นได้ชัดจากบ้านอีต่อง ซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ในหุบเขาแห่งตำบลปลีอก อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

เมืองแห่งเมืองแร่ที่เคยรุ่งเรืองในอดีตกาล เมื่อราวปี พ.ศ. 2483 เมืองของชุดแร่ดีบุกที่มีคนงานร่วม 600 คน จนราคาแร่ทั่วโลกตกต่ำ ผลจากการตัดราคาของแร่จากจีน ประมาณปี พ.ศ. 2527 – 2528 ความรุ่งโรจน์ของการชุดแร่ได้จบลง ปลีอกที่เคยรุ่งเรืองมีตลาดที่เฟื่องฟู เคยมีโรงภาพยนตร์ถึง 2 โรงก็เงียบเหงา หลังจากตำนานอันรุ่งโรจน์ได้ปิดตัวลง ปัจจุบันนี้รายได้หลักของหมู่บ้านอีต่อง คือการท่องเที่ยว ที่พักโฮมสเตย์ เหมาะสำหรับผู้ที่ชอบธรรมชาติ อากาศดี ไร่ซึ่งหมู่บ้านท่องเที่ยวอดฮิต ที่เต็มไปด้วยความงดงามของธรรมชาติ เหมือนมีมนต์สะกดให้นักท่องเที่ยวผู้โหยหาธรรมชาติเดินทางเข้ามาสัมผัสอากาศอันบริสุทธิ์ ยิ่งในช่วงฤดูฝนจะได้พบกับภาพไอหมอกปกคลุมทั้งหมู่บ้าน กลายเป็นภาพที่โรแมนติกงดงามมาก อีกทั้งผู้คนในชุมชนยังมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่บ่งบอกความหมายของคำว่า “อีต่อง” ที่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อน ที่ราบเชิงเขา ซึ่งเป็นที่ทำกินของประชากรราษฎรทั้งหมด 2,622 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลปลีอก, 2564) ภูมิอากาศฤดูฝนมีฝนตกก่อนข้างตกชุก ฤดูหนาวอากาศหนาวมาก

คำว่าอิต้อง เป็นภาษาเมียนมาร์ที่หมายถึงหุบเขา ซึ่งนั้นแสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีการย้ายถิ่นมาจากประเทศพม่า อันก่อให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัวในชุมชนแห่งนี้ อาทิเช่น วัฒนธรรมการกิน การแต่งกาย การอยู่อาศัย หรือแม้กระทั่งการแสดงออกและการละเล่นต่าง ๆ ที่มีการผสมผสานกันระหว่างไทยและเมียนมาร์ ด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นบ้าน วัด โรงเรียนผสมกับวิถีชีวิตที่ตรงตามในแบบฉบับของชุมชน เป็นเสมือนหนึ่งมรดกของวิถีชุมชนอันล้ำค่าที่ถ่ายทอดให้แก่ผู้ที่เข้าไปสัมผัสเมืองแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ธรรมชาติและวิถีชีวิต พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ชุมชนเป็นที่จดจำของบุคคลทั่วไปจวบจนทุกวันนี้

หากแต่ด้วยความโดดเด่นในวิถีชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายนั้น ผู้คนส่วนใหญ่ยังมีการยึดโยงและนำเอาวัฒนธรรมของตนเองเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของตน เนื่องจากเป็นผู้ที่มาจากคนละสังคม วัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นต้องติดต่อหรือพบปะกัน อีกทั้งควรมีวิธีการที่ช่วยให้ทั้งสองฝ่ายสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ความรู้เรื่องการสื่อสารต่างวัฒนธรรมจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจร่วมกัน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ความเข้าใจและยอมรับสังคมที่ต่างไปจากตน ความสามารถในการใช้ชีวิต และอยู่ร่วมกับกลุ่มบุคคลหรือผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรม เชื้อชาติและชาติพันธุ์ (เมตตา วิวัฒนา นุกูล, 2559)

ซึ่งนั้นแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมของชาวเมียนมาร์ที่มีการย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมืองแร่แต่เก่าก่อนกับผู้ที่อาศัยแต่เดิมนั้น ไม่ว่าจะคนไทย มอญ กะเหรี่ยง จำเป็นที่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่าง ๆ ระหว่างกันจนกลายเป็นวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง อันมีความโดดเด่นละเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน ซึ่งผู้คนในชุมชนไม่น้อยที่ต้องปรับตัวเพื่อให้เข้ากับบริบทของพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่ ทั้งมิติทางวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ประเพณีกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบใหม่ที่ช่วยลดปัญหาการสื่อสารซึ่งเกิดจากการรับรู้ และตีความที่แตกต่างกัน ช่วยลดปัญหาการปรับตัวของชาวปัลลิกอิต้องให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข อย่างมีประสิทธิภาพและมีเสน่ห์อัน

น่าหลงใหล เข้ายวนให้ไปสัมผัสและพบปะถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แสนอบอุ่นของชุมชนบ้านอิต้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการสื่อสารที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง
2. เพื่อศึกษาความเป็นตัวตนของชาวปัลลิกอิต้อง
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง

การทบทวนวรรณกรรม

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication) เป็นเรื่องของการสื่อสารของผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรมกัน แต่ที่พิเศษไปกว่านั้นการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นเป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัว ระหว่างคนที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่เด่นชัดที่สุดของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นคือ การสื่อสารระหว่างกันเพื่อแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การแสดงตัวตนและการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของกลุ่ม อันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ผู้อพยพมักจะมีรูปแบบของเครือข่ายทางชาติพันธุ์ที่เข้มแข็งเมื่อแสดงออกมา เปรียบเสมือนกับสังคมต่าง ๆ ที่มีระบบสนับสนุนอยู่ เมื่อกลุ่มคนเหล่านี้เข้ามาอยู่ในพื้นที่ใหม่ สิ่งเหล่านี้จะต้องใช้ความอดทนอดกลั้นในบางเวลา และมีความจำเป็นมากกว่าตอนที่อยู่ในสังคมเดิมของพวกเขา เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกในวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ดังนั้นการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงเป็นกระบวนการของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ระหว่างกลุ่มของผู้คนกับการยอมรับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (K. S. Sitaram and Michael H. Prosser, 1998)

ทั้งนี้ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมยังมีสิ่งที่แฝงอยู่กับกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมและชาติพันธุ์เดียวกันคือ การสื่อสารภายในวัฒนธรรม เป็นการสื่อสารโดยอาศัยทั้งวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมรอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นเรื่องที่เล็กน้อยแต่ก็มีความแตกต่างที่สำคัญ เพราะกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันในวัฒนธรรมพื้นฐานเดียวกัน แต่ก็ยังมีความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์

และถิ่นกำเนิดของครอบครัวที่คล้ายกัน (Glen Lewis and Christina Slade, 2000)

จากแนวคิดของซาโมวารและคณะ (Larry A. Samovar et al., 2015) ระบุว่า มนุษย์เรานั้นจะมีการมองโลกผ่านกรอบประสบการณ์ การรับรู้และวัฒนธรรม ความเหมือนทางวัฒนธรรมจะทำให้เกิดความเข้าใจทางความหมายร่วมกัน เช่น การเข้าใจภาษา อวัจนภาษาและสถานการณ์ ดังนั้นความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะทำให้พฤติกรรมและการสื่อสารของแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกันไปด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเกิดขึ้น เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน เมื่อมีผู้คนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเข้ามาอยู่ร่วมกัน

นอกจากนั้น กูดี้คันทส์และคิม (Gudykunst and Kim, 1992) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมและการสื่อสารของกลุ่มคนที่มีความต่างทางวัฒนธรรมว่า การจะเข้าใจคนหนึ่ง จากวัฒนธรรมหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ ทัศนคติและแสดงออกมาอย่างใดนั้น ต้องเข้าใจอิทธิพล 4 ประการ คือ

1. อิทธิพลทางวัฒนธรรม (Culture Influence)
2. อิทธิพลด้านวัฒนธรรมสังคม (Sociocultural Influence)
3. อิทธิพลทางวัฒนธรรมจิตวิทยา (Psycho Cultural Influence)
4. อิทธิพลทางสภาพแวดล้อม (Environment Influence)

เลวีส์และสลาเด (Glen Lewis and Christina Slade, 2000) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการปรับตัวเข้าหากันของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้เข้ามาอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน ในระยะแรกอาจมีความล่าช้าเนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมทำให้เกิดความไม่แน่ใจและความอึดอัด ซึ่งในที่นี้เรียกว่า “ความแตกต่างของวัฒนธรรมที่มองเห็นได้” (perceive cultural difference) โดยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้คนในพื้นที่รับรู้ถึงความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นภาษา การแต่งกาย การดำรงชีวิตและการสืบสานประเพณีต่าง ๆ
2. การศึกษาวัฒนธรรมร่วมกันเพื่อลดความสงสัยและความกังวลในเรื่องของความต่างทางวัฒนธรรม
3. การปรับตัวเข้าหากันเพื่อเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในที่สุด

4. การแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันเป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมในปัจจุบัน เนื่องจากเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้มาอย่างยาวนาน

5. พลังของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพในการก่อให้เกิดการปรับตัวเข้าหากัน การเรียนรู้ซึ่งกันและกันในวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ความเชื่อและอุปนิสัยใจคอของฝ่ายตรงข้าม

6. ผลที่เกิดจากการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจะปรากฏออกมาในรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมร่วมกันหรือการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุข

การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม มีรูปแบบที่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับการศึกษาของซียานาค (Sebahattin Ziyanak, 2015) ที่ระบุว่า กระบวนการเกิดการผสมกลมกลืนนั้นจะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป คือ

1. เปลี่ยนแบบแผนไปสู่วัฒนธรรมของสังคมเจ้าถิ่น เป็นการยอมลดในการถือครองวัฒนธรรมของตนเองเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของถิ่นมากขึ้น
2. การได้รับเข้าเป็นสมาชิกในสังคม ถือได้ว่าเป็นการให้กลุ่มผู้อพยพนั้นมีพื้นที่และตัวตนในสังคมของพื้นที่ โดยมีการให้ตำแหน่ง หรือการให้การยอมรับในชุมชน
3. มีการแต่งงานระหว่างกลุ่มอย่างแพร่หลาย คือ การผูกมิตรทางสายสัมพันธ์ครอบครัวให้การยอมรับต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เป็นเนื้อเดียวกัน
4. การพัฒนาในด้านความรู้สึกในการเป็นประชากรในสังคมเจ้าถิ่นอย่างเต็มที่ เป็นการยอมรับซึ่งกันและกันในการร่วมกันพัฒนาชุมชน อีกทั้งยกย่องว่า เป็นผู้ที่เกิดในพื้นที่อย่างเท่าเทียม
5. ปราศจากความรู้สึกอคติ เป็นการถ้อยที ถ้อยอาศัยอยู่ร่วมกันฉันญาติมิตร เพื่อลดความหลากหลายและความอคติต่อผู้คน
6. ปราศจากการถือเขาถือเรา การแต่งงาน การเอื้อเฟื้อและพระธรรมคำสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้อยู่ร่วมกันอย่างไม่แบ่งแยก
7. ปราศจากค่านิยมการแบ่งแยกและอำนาจ อันจะนำมาซึ่งการแบ่งพังกแบ่งพวก และการสร้างอำนาจในกลุ่มของตนให้เหนือกว่า

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มผู้นำหมู่บ้านจำนวน 4 ท่าน 2) กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 4 ท่าน และ 3) กลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 4 ท่าน รวมทั้งหมด 12 ท่าน เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสามารถให้ข้อมูลที่ตี ลึกซึ้ง กว้างขวางและเป็นบุคคลร่วมสมัย โดยบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่อาศัยและทำงานใกล้ชิดอยู่ในหมู่บ้านเมืองแร่ที่ต้อง

โดยในการสัมภาษณ์นี้จะเป็นการสัมภาษณ์แบบเปิดกว้าง ไม่จำกัดคำตอบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีอิสระที่จะอธิบายแนวความคิดของตนเองจนได้ข้อมูลครบถ้วนและเพียงพอต่อการนำมาวิเคราะห์ข้อมูลหรือจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว แล้ววิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลในรูปของความเรียงเชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เกิดและเติบโตอยู่ในพื้นที่มาอย่างช้านาน มีบรรพบุรุษที่มีความผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นชาวไทย ชาวเมียนมาร์ ชาวมอญ ชาวกะเหรี่ยงที่มีการหลอมรวมทางวัฒนธรรมเป็นเนื้อเดียวกันอย่างช้านาน จนกระทั่งก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การท่องเที่ยว หรือแม้แต่การเมืองในพื้นที่ จนทำให้มีการพัฒนาถิ่นที่อยู่ของตนเองด้วยการทำมาหากิน เป็นการนำมาซึ่งรายได้เข้ามาหมุนเวียนในพื้นที่ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการปกครองในระดับท้องถิ่นของตน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม การสื่อสารระหว่างผู้คนในปัลลิกอิต้องจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำ และการสื่อสารนี้เองที่ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนอย่างราบรื่น โดยผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. ลักษณะการสื่อสารที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง

ในปัจจุบันชาวปัลลิกอิต้องได้ก้าวผ่านกระบวนการรับรู้และการเรียนรู้กรอบประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปแล้ว เช่น ภาษา วัฒนธรรม ความเชื่อและค่านิยม เนื่องจากการสื่อสาร

ระหว่างวัฒนธรรมมีส่วนทำให้ชาวปัลลิกอิต้องมีประสบการณ์ร่วมที่เหมือนกัน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือประเพณีต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มีส่วนสร้างให้ชาวปัลลิกอิต้องมีการรับรู้ความหมายของสัญลักษณ์ที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นการสืบทอดประเพณี การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงมีส่วนก่อให้เกิดวัฒนธรรมย่อย (Sub-culture) เดียวกัน ดังปรากฏอยู่ในปัจจุบันกาลอันเป็นผลและได้รับอิทธิพลมาจาก ดังนี้

1.1 อิทธิพลทางวัฒนธรรม (Culture Influence)

เกิดจากการที่ชาวปัลลิกอิต้องที่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเช่นเดียวกันทั้งหมด อีกทั้งมีความเชื่อในเรื่องของบาปบุญคุณโทษ ความกตัญญูและความมีน้ำใจ ที่ชาวปัลลิกอิต้องยึดถือมาโดยตลอด โดยวัฒนธรรมในการนับถือศาสนานั้น เป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างกันอย่างแน่นแฟ้นภายในชุมชนของตนเองด้วยดีเสมอมา

1.2 อิทธิพลด้านวัฒนธรรมสังคม (Sociocultural Influence)

แต่โบราณกาลมานั้นผู้คนในปัลลิกอิต้องมีการทำเมืองแร่ และส่วนใหญ่อยู่ในฐานะของชนชั้นแรงงาน เมื่อการค้าแร่ตกต่ำลง จึงทำให้เกิดการยุติการทำเหมืองแร่ลง คนส่วนใหญ่จึงมีการเปลี่ยนอาชีพมาเป็นการเกษตรและพัฒนาชุมชนให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม จนได้ชื่อว่าเป็นชุมชนที่มีมนต์เสน่ห์ให้มาสัมผัสบรรยากาศที่สดชื่น น่ายุอาศัย เหมาะกับการมาพักผ่อนอย่างแท้จริง เมื่อสังคมของคนในปัลลิกอิต้องเป็นสังคมที่มีความเสมอภาค จึงไม่เกิดการต่อต้านในเรื่องของชาติพันธุ์ของหลากหลายทางวัฒนธรรม เพราะล้วนแล้วแต่เติบโตมาด้วยกัน

รวมทั้งการแต่งกายของชาวปัลลิกอิต้องยังมีการแต่งกายแบบไทยเดิม ผสมผสานกับการแต่งกายแบบพม่า มีการใช้เครื่องหอมในการผัดหน้าด้วยทานาคาเพื่อป้องกันแดดเหมือนชาวพม่า โดยวัฒนธรรมทางสังคมนี้ได้สร้างความกลมกลืนให้ผู้คนในชุมชนได้แสดงออกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของตนอย่างเสรี รวมทั้งวัฒนธรรมการกิน ที่มีการผสมผสานเครื่องเทศและอาหารพื้นบ้านให้กลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวปัลลิกอิต้อง ดังจะเห็นได้จากแกงฮังเล ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของชาวปัลลิกอิต้อง ไม่เหมือนอาหารพม่า อาหารมอญ หรือแม้แต่อาหารเหนือ ซึ่งจะมีความโดดเด่นในแบบฉบับอาหารของตนเอง

รวมถึงการแสดงพื้นถิ่นนั้นก็ยังมีการดัดแปลงเอาท่ารำรำและการแต่งหน้าที่ผสมผสานทั้งในแบบของชาวไทย พม่า มอญ

และเข้าด้วยกันอย่างลงตัว สวยงาม อ่อนช้อยและน่าชมดูสายตาผู้ชมทั่วไปอีกด้วย

1.3 อิทธิพลทางวัฒนธรรมจิตวิทยา (Psycho Cultural Influence) ชาวปัลลิกอิต้องมีจิตใจโอบอ้อมอารีและกตัญญู อันเป็นผลมาจากรากฐานการสอนสั่งของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อีกทั้งยังให้ความสำคัญต่อเพศอย่างเท่าเทียมกัน โดยการประกอบพิธีทางศาสนานั้นไม่มีการแบ่งชนชั้นและวรรณะ ซึ่งทั้งหญิงและชายสามารถเข้าประกอบกิจกรรมในโบสถ์ได้อย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งเขตพื้นที่ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจและเคารพในสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน

1.4 อิทธิพลทางสภาพแวดล้อม (Environment Influence) เมื่อชาวปัลลิกอิต้องได้พร้อมใจกันตั้งรกรากอยู่อาศัยที่เมืองแห่งหุบเขานั้น โดยไม่ย้ายออกไปจากพื้นที่ จึงทำให้มีความคุ้นเคยและคุ้นชินกับการใช้ชีวิตในพื้นที่เป็นอย่างดี และเป็นการอยู่ร่วมกันด้วยการพึ่งพาอาศัยกันและกันให้อยู่รอดในสภาวะกาลที่ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระบบชลประทาน ระบบไฟฟ้า ที่ต้องมีการแบ่งปันเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในทุกครัวเรือนจนก่อเกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน

นอกเหนือจากนั้นชาวปัลลิกอิต้องยังมีรูปแบบการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน โดยอาศัยวัดเป็นจุดศูนย์กลางของความสัมพันธ์อันดีของประชาชนทั่วไป ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้คนในปัลลิกอิต้องต่างก็นับถือพุทธศาสนาเป็นศาสนาพื้นถิ่นจึงทำให้การรวมตัวกัน การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จึงนิยมใช้วัดเป็นจุดศูนย์กลาง ทำให้มีการสื่อสารระหว่างกัน ตลอดจนได้เรียนรู้นิสัยใจคอกันเป็นประจำ การผสมกลมกลืนนี้จึงมีวัดเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างวัฒนธรรมได้อย่างสมบูรณ์ อันนำมาซึ่งการเกิดความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน ตลอดจนวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ จึงทำให้ประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นพื้นฐานในการสื่อสารระหว่างกัน ตลอดจนสร้างความคุ้นเคยให้เกิดขึ้นได้ง่าย

ในปัจจุบันชาวปัลลิกอิต้องมีการใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนที่เป็นทั้งไทยและพม่า โดยป้ายประกาศต่าง ๆ ภายในชุมชนจะยังคงมีไว้ซึ่งภาษาดังกล่าว แต่ภาษาที่เป็นทางการที่นิยมใช้กันนั้นจะเป็นภาษาไทยเป็นหลักถือได้ว่า เป็นการผสม

กลมกลืนของวัฒนธรรมให้ราบรื่นและนำไปสู่การพัฒนา ซึ่งผู้คนหลากหลายชาติพันธุ์มีการใช้ภาษาไทยมาอย่างยาวนานและหลายชั่วอายุคน จึงทำให้การอยู่ร่วมกันของชาวปัลลิกอิต้องเป็นไปได้ด้วยดี

ทั้งนี้สื่อที่ใช้ในชุมชนยังคงอาศัยทั้งเสียงตามสาย ป้ายประกาศ การบอกต่อระหว่างบุคคล รวมทั้งสื่อใหม่ที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันที่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าถึงพื้นที่ จึงทำให้ผู้คนในปัลลิกอิต้องสามารถใช้ไลน์ เฟซบุ๊กหรือแม้แต่แอปพลิเคชันต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างกันภายในและนอกพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์เรื่องดี เรื่องเด่น บรรยากาศที่น่าท่องเที่ยวของเมืองแร่ น้ำตก และสถานที่พักตากอากาศที่นางดงมาเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาสัมผัส

รวมถึงการสื่อสารภายในวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องนั้นมีความโดดเด่นมากในเรื่องของการอยู่ร่วมกันอย่างหลากหลายชาติพันธุ์ ดังจะเห็นได้จากการมีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณีต่าง ๆ โดยเฉพาะประเพณีสงกรานต์ เหตุนี้จึงถือว่าชาวปัลลิกอิต้องที่อยู่ร่วมกันภายใต้วัฒนธรรมเดียวกัน แต่ภายใต้วัฒนธรรมที่เหมือนกันเหล่านี้ก็ยังมีแตกต่างกันในเรื่องของบรรพบุรุษ วิถีชีวิต วิถีปฏิบัติหรือแม้แต่ภาษา แต่นั่นก็ไม่ใช่อุปสรรคในการอยู่ร่วมกันของชาวปัลลิกอิต้อง

2. ความเป็นตัวตนของชาวปัลลิกอิต้อง

ชาวปัลลิกอิต้องมีการแสดงความเป็นตัวตนในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นชาติพันธุ์เดิมของตนเองที่แสดงออกอย่างเต็มเปี่ยม คือการกระทำหรือรูปแบบการดำรงชีวิตที่มีสัญญาณต่าง ๆ ออกมาให้คนภายนอกรับรู้ โดยแสดงออกมาในชีวิตประจำวันอย่างเห็นได้ชัดผ่านการแต่งกาย ภาษาและที่อยู่อาศัย สัญญาเหล่านี้พบมากในกลุ่มของผู้สูงอายุ เนื่องจากเป็นความเคยชินในการใช้ชีวิตประจำวัน อีกทั้งในเทศกาลและพิธีการต่าง ๆ ชาวปัลลิกอิต้องจำนวนมากก็จะออกมาแสดงสัญญาณในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีสงกรานต์ ก็มักจะพร้อมใจกันแต่งกายตามชาติพันธุ์ของตนเอง หรือแม้แต่งานแต่งงานก็จะยังคงไว้ซึ่งรูปแบบบางประการของชาติพันธุ์ตนเอง โดยหล่อหลอมความเป็นตัวตนทั้งหมดนี้ให้กลายเป็นของชาวปัลลิกอิต้องอย่างกลมกลืน

อาหารและขนมก็ยังคงกลิ่นไอของความเป็นชาติพันธุ์ดั้งเดิมที่สื่อความหมายโดยนัยถึงการเคารพในพุทธศาสนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บเป็นต้นบุญให้พบเจอแต่สิ่งดี ๆ มีความสุขในโลกนี้และโลกหน้า การแสดงออกถึงมิตรไมตรีต่อเพื่อนบ้าน บรรพบุรุษ ส่งผลให้เกิดความสามัคคีกันเป็นอย่างมากของชาวปัลลิกอิต้อง

2.2 ความเป็นตัวตนแบบผสมผสาน ส่วนใหญ่จะปรากฏให้เห็นในกลุ่มวัยกลางคนและคนรุ่นใหม่ เนื่องจากการมีสภาพแวดล้อมของชุมชนเมืองเข้าไปมีบทบาทในแวดวงการทำงานและการศึกษา ดังนั้นตัวตนของชาวปัลลิกอิต้องที่แสดงออกทางภาษา การแต่งกายหรือประเพณีบางอย่างได้จางหายไปและถูกกลืนด้วยวัฒนธรรมแบบชุมชนเมืองอย่างเต็มตัว ผ่านนักท่องเที่ยวและการเปิดการรับรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ดังจะเห็นได้จากการแต่งกาย การทำงาน การรับประทานอาหาร การฟังเพลงหรือแม้กระทั่งความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ สิ่งเหล่านี้ได้ถูกเจือจางไปกับเงื่อนไขของกาลเวลาในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่กำลังเดินหน้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ที่ต่างคนต่างดิ้นรนเพื่อให้มีที่ยืนในสังคมนี้ได้

ดังนั้นการที่คนรุ่นใหม่ของชาวปัลลิกอิต้องที่ถูกขนานนามว่า “ชาวปัลลิกอิต้อง” เพราะพวกเขาไม่รักงำมาจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมหลอมรวมเป็นเลือดเนื้อของเขา ความภูมิใจที่ได้เกิดมาจากราชาชนในหลากหลายพื้นที่ที่ให้ความสนใจและชื่นชมในประเพณีอันดีงามของบรรพบุรุษที่ได้สืบทอดมา หากแต่ในการดำรงชีวิตของเด็ก ๆ อีกด้านหนึ่งในปัลลิกอิต้องนั้นยังคงเชื่อว่า เขาเป็นคนไทย เนื่องจากสังคมภายนอกและสื่อได้หล่อหลอมให้พวกเขาารู้สึกว่า ตนเองเป็นคนไทยที่มีวัฒนธรรมอันหลากหลาย

แม้กระทั่งประเพณีบางอย่างหากสืบบุญของบุพการีไปแล้วก็คงไม่มีการสานต่อ เช่น ประเพณีการถือผี ซึ่งนั้นก็สะท้อนให้เห็นว่า สังคมสมัยใหม่ได้เข้ามาครอบงำการดำรงชีวิตมากขึ้นจากเดิม อีกทั้งครอบครัวก็กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ไม่มีคนช่วยจัดเตรียมและสละเวลาในการสืบสานประเพณีดั้งเดิม หรือมีความเชื่อในประเพณีดังกล่าวน้อยลงจนกลายเป็นความเป็น “หัวสมัยใหม่” แทน

3. ผลกระทบของการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้อง

ก่อนที่จะเกิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องนั้น ย่อมต้องมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลง จนกระทั่งเกิดการนำวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละฝ่ายมาปฏิบัติ ซึ่งสิ่งที่ชาวปัลลิกอิต้องต่างได้นำวิถีปฏิบัติของกันและกัน จะเห็นได้จากการแสดง บทสวด วิถีชีวิต ภาษา อาหาร รูปแบบบ้านเรือนและการแต่งกาย

การผสมกลมกลืนที่นำไปสู่การพัฒนาส่วนหนึ่งเกิดจากการเรียนรู้ การยอมรับและการลอกเลียนแบบเพื่อนำไปใช้เป็นวิถีของตนเอง แต่ถึงกระนั้นสิ่งที่เป็กลางและเชื่อมโยงเป็นสื่อกลางในความเข้าใจของชาวปัลลิกอิต้องมีการเปลี่ยนแปลงกันน้อยหรือแทบจะไม่มีกันเลยคือ วิถีทางพระพุทธศาสนา เนื่องจากผู้คนที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในปัลลิกอิต้องต่างให้ความสำคัญและนับถือในพระพุทธเจ้าเช่นเดียวกัน ดังนั้นการผสมกลมกลืนกันจึงมีผลต่อความเป็นตัวตนของผู้อพยพเข้ามาเป็นอย่างมาก ในเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวัน ความเป็นตัวตนเดิมได้ลดน้อยลงจากปัจจัยทางสภาพสังคม เศรษฐกิจ สื่อมวลชนและการศึกษา ความเป็นตัวตนเดิมจึงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยมีความเจริญในด้านต่าง ๆ เป็นเสมือนกรอบในการสร้างสังคมใหม่ ซึ่งความเป็นตัวตนเดิมนั้นประกอบไปด้วย ภาษา เครื่องแต่งกาย ประเพณีบางอย่าง วิถีปฏิบัติทางศาสนาหรือวิถีชีวิต

ในสมัยก่อนการประกอบกิจกรรมทางศาสนาหรือประเพณีปฏิบัติของชาวปัลลิกอิต้องถือเป็นการปฏิบัติที่กลมกลืนทางจิตใจให้อ่อนโยนและเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ แต่ในปัจจุบันกิจกรรมบางส่วนของวัฒนธรรมเหล่านี้ได้กลายเป็นจุดขายสำหรับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่แทน

การผสมกลมกลืนที่เกิดขึ้นระหว่างผู้คนในปัลลิกอิต้องนั้นเกิดขึ้นเป็นเวลานาน ทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวัน รายละเอียดการประกอบประเพณี การแต่งงาน ภาษาและการกิน โดยที่การผสมกลมกลืนที่เกิดขึ้นนี้ได้เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กับความเจริญในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การสื่อสารมวลชนและวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษของชาวปัลลิกอิต้องได้สืบสานกันมาให้เข้ายุคสมัยในปัจจุบัน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ของระหว่างวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องมีต่อนั้นเป็นความสัมพันธ์แบบวัฒนธรรมเจ้าบ้าน โดยยังยึดโยงเอาวัฒนธรรมหลักที่เป็นของชาวไทยเข้าผสมผสานกับวัฒนธรรมรองของชาติพันธุ์ที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ จนเสมือนเป็นวัฒนธรรมเดียวกัน เนื่องจากมีประสบการณ์ร่วมกันในด้านต่าง ๆ มาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะเรื่องพิธีกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมที่เป็นช่องทางที่ทำให้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องที่เกิดขึ้นได้ภายใต้รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล มีการมอง การตีความ วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ ค่านิยมและรูปแบบการใช้ชีวิตที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้เกิดการสื่อสารที่เรียกว่า การสื่อสารภายในวัฒนธรรมขึ้น โดยการมองและการตีความหมายในสัญลักษณ์ใดสัญลักษณ์หนึ่งที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันย่อมเป็นผลดีในการอยู่ร่วมกันและส่งผลสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของชุมชนต่อไปเนื้อหา

แม้ว่าชาวปัลลิกอิต้องจะมีผู้คนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ แต่เขาเหล่านั้นก็ยอมรับในความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นวัฒนธรรมรอง แต่ก็ไม่เคยทอดทิ้งวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเอง จนกลายมาเป็นวัฒนธรรมที่มีการผสมกลมกลืนระหว่างกันแบบฉบับของชาวปัลลิกอิต้อง ดังที่สิตารามและโพร์ซเซอร์ (K. S. Sitaram and Michael H. Prosser, 1998) และ เลวิสและสลาเด (Glen Lewis and Christina Slade, 2000) ระบุว่า เมื่อกลุ่มคนที่อพยพย้ายถิ่นมายังพื้นที่ใหม่โดยมีวัฒนธรรมที่ต่างไปจากเดิมของตนเอง จำเป็นที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ระหว่างกลุ่มและการยอมรับระหว่างกลุ่ม โดยภายในชุมชนปัลลิกอิต้องนั้นจะมีการสื่อสารภายในวัฒนธรรมของตนเองเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มของตนเองก่อน แล้วจึงมีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีของชุมชนให้ราบรื่น

ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นว่า วัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องมีความโดดเด่นมาก เนื่องจากมีการผสมกลมกลืนที่เกิดจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นชาวไทย ชาวเมียนมาร์ ชาวกะเหรี่ยงและชาวมอญ เป็นการอยู่ร่วมกันภายใต้วัฒนธรรมเดียวกัน แต่ภายใต้ของวัฒนธรรมที่เหมือนกันนี้ยังคงมีความแตกต่างกันในบางเรื่อง เช่น บรรพบุรุษ วิถีชีวิตหรือแม้กระทั่งภาษา แต่สิ่งเหล่านี้หาได้เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของชาวปัลลิกอิต้องแต่อย่างใด

ความเป็นตัวตนของชาวปัลลิกอิต้องมี 2 ลักษณะ คือ ความเป็นชาติพันธุ์เดิมของตนเองที่แสดงออกอย่างเต็มเปี่ยมและความเป็นตัวตนแบบผสมผสาน กล่าวคือ เมื่อต้องอยู่ในสังคมภายนอกหรืออยู่ร่วมกันกับคนหมู่มาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การทำงาน ชาวปัลลิกอิต้องก็จะแสดงออกเหมือนคนไทยทั่วไปทุกประการ หากแต่เมื่อถึงช่วงเวลาเทศกาลหรือประเพณีก็จะหันกลับมาให้ความสำคัญกับบรรพบุรุษของตนเอง เช่น การแต่งกาย อาหารการกิน ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา หรือแม้แต่ การเข้าร่วมกิจกรรมทางประเพณีต่าง ๆ

ตามที่ เลวิสและสลาเด (Glen Lewis and Christina Slade, 2000) ได้กล่าวถึงความเป็นตัวตนของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นเป็นการปรับตัวเข้าหากันของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้เข้ามาอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน โดยสามารถอธิบายกับชาวปัลลิกอิต้องได้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้คนในพื้นที่รับรู้ถึงความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นภาษา การแต่งกาย การดำรงชีวิตและการสืบสานประเพณีต่าง ๆ โดยแรกเริ่มเดิมทีชาวปัลลิกอิต้องต่างก็มีการใช้ภาษา การแต่งกาย การดำรงชีวิตและการสืบสานประเพณีในแบบฉบับชาติพันธุ์ของตนเอง มีอัตลักษณ์ในแบบของกลุ่มตน เมื่อเวลาล่วงเลยมานานก็ทำให้อัตลักษณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ถูกกลืนจนกลายเป็นอัตลักษณ์ของชาวปัลลิกอิต้อง ด้วยการผสมกลมกลืนกันและเข้าใจกันเป็นอย่างดี

2. การศึกษาวัฒนธรรมร่วมกันโดยชาวปัลลิกอิต้องได้ศึกษาวัฒนธรรมระหว่างกันเพื่อลดความสงสัยและความกังวลใจในเรื่องของความต่างทางวัฒนธรรม อันนำไปสู่การพัฒนาวัฒนธรรมในแบบฉบับของปัลลิกอิต้องให้เราได้เห็นจวบจนทุกวันนี้

3. การปรับตัวเข้าหากันเพื่อเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน ซึ่งชาวปัลลิกอิต้องได้มีการปรับตัวเพื่อให้เกิดสังคมที่สงบสุข อยู่ร่วมกันอันญาติมิตร จนพัฒนามาเป็นอัตลักษณ์ในแบบเฉพาะของชาวปัลลิกอิต้อง

4. การแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมในปัจจุบัน เนื่องจากเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้มาอย่างยาวนาน เนื่องจากว่า ชาวปัลลิกอิต้องจะต้องพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมของตนเองให้เข้ากับพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่ และพร้อมที่จะเปิดชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว

5. พลังของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพในการก่อให้เกิดการปรับตัวเข้าหากัน การเรียนรู้ซึ่งกันและกันในวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ความเชื่อและอุปนิสัยใจคอของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งของชาวปัลลิกอิต้องที่มีการสื่อสารระหว่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน จนกลายเป็นชุมชนที่มีความหลากหลายและรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อสร้างชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและสุขภาพของชุมชน

6. ผลที่เกิดจากการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจะปรากฏออกมาในรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมร่วมกันหรือการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุข ซึ่งชาวปัลลิกอิต้องต่างก็นับถือพระพุทธศาสนาอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ มีวัดที่ร่วมสร้างในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาด้วยกัน จึงทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้ง่ายและรวดเร็ว

การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวปัลลิกอิต้องไม่ได้ส่งผลต่อความเป็นตัวตนในวัฒนธรรมและชาติพันธุ์เดิมทั้งหมด โดยชาวปัลลิกอิต้องยังมีการสืบสานตัวตนของบรรพบุรุษบางอย่างของพวกเขาเอาไว้

ถึงแม้ว่าการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมจะส่งผลและเป็นปัจจัยที่ทำให้ความเป็นตัวตนของชาวปัลลิกอิต้องในแบบเดิมลดลง แต่ในสภาพกาลปัจจุบันถือว่าการติดต่อยังที่มีการผสมกลมกลืนเกิดขึ้นที่ปัลลิกอิต้อง เนื่องจากความสงบของชุมชนและสภาพภูมิอากาศอันน่าท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ทำให้ดึงดูดความเจริญและนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่พื้นที่ อีกทั้งยังเกิดความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม สื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสารที่ทำให้ชาวปัลลิกอิต้องต่างก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองเสมอมา เช่น การเป็นเจ้าของกิจการ การได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น การเข้าไปมีบทบาทในการบริหารชุมชนและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โดย ซิยานาค (Sebahattin Ziyanak, 2015) ระบุไว้ว่า การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมดั้งเดิมนั้นมีปัจจัยจากหลากหลายมิติเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในความเป็นตัวตนของคนในชุมชน อันประกอบไปด้วย

1. การเปลี่ยนแปลงแผนไปสู่วัฒนธรรมของสังคมเจ้าถิ่น ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ที่อพยพเข้ามาอยู่ในปัลลิกอิต้องนั้นต่าง

ก็มีอาชีพเป็นผู้ค้าแรงงานในการทำเหมืองแร่ เมื่อมีการพูดคุยพบปะ สังสรรค์กันก็จะก่อให้เกิดการยอมลดในการถือครองวัฒนธรรมของตนเองเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของถิ่นมากขึ้น

2. การได้รับเข้าเป็นสมาชิกในสังคม โดยชาวปัลลิกอิต้องนั้นต่างให้ความสำคัญต่อคนในชุมชนเป็นอย่างมาก จึงได้รับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ให้เป็นสมาชิกในสังคมเดียวกัน จนกระทั่งมีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในการบริหารชุมชนด้วย

3. การแต่งงานระหว่างกลุ่มอย่างแพร่หลาย ซึ่งชาวปัลลิกอิต้องต่างก็ได้มีการสร้างครอบครัวทั้งในกลุ่มชาติพันธุ์เดิมของตนเอง แต่ก็มีหลายคู่ชีวิตที่แต่งงานกันระหว่างชาติพันธุ์ จึงทำให้เกิดความผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมสูง

4. การพัฒนาในด้านความรู้สึกร่วมกันในการเป็นประชากรในสังคมเจ้าถิ่นอย่างเต็มที่ อันเกิดจากการยอมรับซึ่งกันและกันในการร่วมกันพัฒนาชุมชน อีกทั้งยกย่องว่าเป็นผู้ที่เกิดในพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งชนชั้นในสังคมและก่อให้เกิดความสามัคคีในชุมชน

5. ปราชญ์จากความรู้สึกร่วมกัน โดยชาวปัลลิกอิต้องต่างก็ใช้วิธีการถ้อยที ถ้อยอาศัย อยู่ร่วมกันฉันญาติมิตร เพื่อลดความหลากหลายและความอคติต่อผู้คนในชุมชน

6. ปราชญ์จากการถือเอาถือเรา โดยการแต่งงาน การเอื้อเฟื้อและพระธรรมคำสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้อยู่ร่วมกันอย่างไม่แบ่งแยก โดยมองข้ามความหลากหลายจนกลายเป็นการแต่งงานระหว่างกันดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

7. ปราชญ์จากค่านิยมการแบ่งแยกและอำนาจ อันจะนำมาซึ่งการแบ่งพักแบ่งพวก และการสร้างอำนาจในกลุ่มของตนให้เหนือกว่ากัน ซึ่งชาวปัลลิกอิต้องต่างให้สิทธิเสรีภาพในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่จะให้เกิดความเสมอภาคและเป็นการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

ในอนาคตการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมอาจจะไม่เกิดแค่เพียงกลุ่มย่อยเท่านั้น หากแต่จะเกิดขึ้นกับมนุษยชาติที่อาศัยอยู่บนโลกใบนี้ก็เป็นได้ เนื่องจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมและการศึกษา เป็นปัจจัยในการนำเสนอวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันให้มาปรากฏที่ปลายทางแห่งเทคโนโลยีทางการสื่อสารและโทรคมนาคมต่าง

ๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตและสื่อหลอมรวม ดังนั้นการยอมรับ การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการปกครอง แพ้ชั้นการแต่งกาย บทกวี เพลง ยานพาหนะ ยารักษาโรคหรือ แม้แต่สัตว์เลี้ยงในบ้าน ก็กลายเป็นการแสดงออกถึงจุดเริ่มต้น

ของการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมของชาวโลก ซึ่งทำที่สุด แล้วอาจจะมีคำว่า “วัฒนธรรมโลก” เพื่อแสดงความเป็นตัวตนของมนุษยชาติแทนก็เป็นได้

บรรณานุกรม

- พัชรภา เอื้ออมรวิช. (2560). การสื่อสารภายใต้มิติความหลากหลายทางวัฒนธรรมตามแนวคิด Geert Hofstede. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 25(47), 223-240.
- เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2559). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม = Intercultural communication*. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การบริหารส่วนตำบลปิล็อก. (2564). *วารสารประชาสัมพันธ์องค์การบริหารส่วนตำบลปิล็อก*. องค์การบริหารส่วนตำบลปิล็อก.
- K. S. Sitaram and, Michael H. Prosser. (1998). *Civic Discourse: Multiculturalism, Cultural Diversity, and Global Communication*. USA: Ablex Publishing Corporation.
- Glen Lewis & Christina Slade. (2000). *Critical Communication*. Upper Saddle Reviewer. New Jersey: Prentice Hall.
- Gudykunst, W.B. & Kim, Y.Y. (1992). *Communicating with Strangers*. New York: McGraw-Hill.
- Larry A. Samovar, Richard E. Porter, Edwin R. McDaneil and Carolyne Sexton Roy. (2015). *Interculture Communication*. 14th edition. USA: CENGAGE Learning.
- Sebahattin Ziyanak. (2015). Critically Assessing Classic Assimilation Theory and Alternative Perspectives for Immigrants and the Second Generation in The United States. Jean Ait Beikhir, *Race, Gender and Class Journal*, 22(1-2), 143-179.